

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Полтавській області

СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ

36000, м. Полтава, вул. Соборності, 40, тел.(0532) 60-65-45

www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_pol@ssu.gov.ua, ЄДРПОУ 20001651

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

місто Полтава

« 09 » лютого 2024 року

Слідчий слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Полтавській області старший лейтенант юстиції Орлов Єгор Дмитрович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22023170000000111 від 23.05.2023, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 36, 40, 42, 111-112, 276-278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Нестеренко (дів. Петрусевич) Катерині Віталіївні, 19.12.1997 року народження, уродженці м. Сімферополь АР Крим, громадянці України, раніше не судимій, зареєстрованій за адресою: м. Київ, вул. Петра Запорожця, буд. 26а, кв. 99.

про те, що вона підозрюється:

- у вчиненні за попередньою змовою групою осіб пособництва державі-агресору, тобто у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням держави-агресора, вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора, її збройним формуванням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ст. 111-2 КК України.

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН увійшли Українська Радянська Соціалістична Республіка (з 24.08.1991 змінено назву на Україна), Союз Радянських Соціалістичних Республік (з 24.12.1991 змінено назву на Російська Федерація) та ще 49 країн-засновниць, а в подальшому до вказаної міжнародної організації прийняті інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН, всі Члени ООН утримуються в їх міжнародних відносинах від загрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним з цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН від 09.12.1981 № 36/103 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями від 16.12.1970 № 2734 (XXV), що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; від 21.12.1965 № 2131 (XX), що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та обмеження їх суверенітету, та від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), що містить визначення агресії, установлено, що ні одна з держав не має право здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Закріплено обов'язок держав утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації; здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Декларації Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що агресією є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної та політичної незалежності іншої держави; застосування збройної сили державою першою в порушення Статуту ООН є перш за все свідченням акту агресії.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з вказаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Згідно з п. п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 Російська Федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні їх

зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язались утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та Російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Відповідно до ст. 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до ст. ст. 132 – 134 Конституції України, територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Так, починаючи з 20.02.2014, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ

території АР Крим і м. Севастополь, усеperеч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994, пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, а також всупереч вимогам частини 4 статті 2 Статуту ООН, Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та декларацій, затверджених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, статей 1, 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18 жовтня 1907 року, статей 1, 2, 68 Конституції України, на виконання наказів представників влади РФ та ЗС РФ, на територію півострову Крим військовим морським та повітряним транспортом здійснено вторгнення окремих підрозділів ЗС РФ.

Виконання вищевказаних дій надало змогу представникам влади та службовим особам ЗС РФ забезпечити військову окупацію території півострова Крим, проведення диверсій, блокування військових частин, установ та органів військового управління ЗС України та інших військових формувань, державних органів і органів місцевого самоврядування, ведення іншої підривної діяльності, організацію проведення незаконних сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України, проголошення, так званої, Республіки Крим суверенною державою, підписання 18.03.2014 незаконного Договору «Про прийняття до РФ Республіки Крим і створення у складі РФ нових суб'єктів» та його ратифікацію Радою Федерації РФ 21.03.2014, що призвело до тяжких наслідків у вигляді порушення територіальної цілісності України та заподіяння збитків у вигляді втрати об'єктів державної власності.

Відповідно до Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу «Про визнання РФ державою-агресором», затвердженого Постановою Верховної Ради України від 27.01.2015 № 129-VIII, Верховною Радою України визнано РФ державою-агресором та констатовано факт початку збройного конфлікту, викликаного Російською агресією, з 20.02.2014.

З огляду на викладене, між державами РФ та Україна з 20 лютого 2014 року триває збройний конфлікт міжнародного характеру.

Після незаконного вторгнення на територію України ЗС РФ та фактичної окупації АР Крим з 20.02.2014 громадянка України Петрусевич Валерія Валеріївна, 12.07.1985 р.н., будучи особою, яка фактично підтримала дії РФ щодо захоплення АР Крим та активною прихильницею держави – агресора, у серпні 2015 року (точної дати досудовим розслідуванням не встановлено) прийняла рішення виступити засновником та зареєструвати на вказаній території благодійний фонд «Добро миру – волонтери Криму» (далі - благодійний фонд), співзасновником якого виступив її чоловік – Петрусевич Андрій Віталійович, 21.05.1984 р.н.

З цією метою рішенням зборів засновників (протокол № 1 від 10.08.2015) затверджено статут благодійного фонду «Добро миру - волонтери Криму» (юридична адреса: АР Крим, м. Сімферополь, бул. Івана Франка, буд. 4, кв. 59).

Відомості про державну реєстрацію благодійного фонду внесені в Єдиний державний реєстр юридичних осіб РФ 14.09.2015 за основним державним реєстраційним номером: 1159102118163, тобто вказаний благодійний фонд зареєстрований Петрусевич В.В. та Петрусевичем А.В. на тимчасово окупованій території України виключно у відповідності до законодавства держави – агресора.

Зокрема, у відповідності до пунктів 1.1 та 1.3 статуту благодійний фонд є унітарною некомерційною організацією, яка діє у відповідності із законодавством РФ і положень статуту.

Зокрема, пунктом 2.4 статуту передбачено, що благодійний фонд має самостійний баланс, рахунки в банках та діє на принципах повної господарської незалежності.

Відповідно до п. 3.1 статуту метою благодійного фонду, у тому числі є:

- формування майна на основі добровільних внесків та інших, незаборонених законом РФ надходжень, направлених, зокрема на:
 - реалізацію програм допомоги дітям, страждаючим захворюваннями, для прийняття активної участі в громадському житті неповнолітніх, залишених без піклування батьків, слаботабезпечених громадян та інших категорій соціальнонезахищених осіб, закладів охорони здоров'я, соціально-реабілітаційних центрів, притулків та інтернатів шляхом надання матеріальної та іншої допомоги, в тому числі через розвиток та впровадження інструментів благодійності, пов'язаних з використанням мережі Інтернет, створення та використання ефективної системи залучення та розподілу пожертвувань від фізичних та юридичних осіб;
 - всебічну підтримку хворих дітей, нужденних в дорогому лікуванні, в тому числі в оплаті лікування і реабілітації хворих дітей, дітей-інвалідів на території РФ;
 - організацію медично-соціальної допомоги по догляду за хворими дітьми, дітьми-інвалідами, хворими та інвалідами в медичних установах та на дому;
 - підтримку ініціативи громадян та юридичних осіб, направлених на вирішення суспільно значущих проблем;

- взаємодію з органами державної влади РФ, з органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами з метою найбільш ефективного вирішення мети Фонду.

У відповідності до п. 3.2 цього статуту предметом діяльності благодійного фонду є здійснення, у тому числі наступних видів діяльності:

- проведення збору благодійних пожертв;
- проведення компаній по залученню благодійників та добровольців, включаючи організацію розважальних, культурних, спортивних та інших масових заходів;
- забезпечення цільових благодійних пожертв від громадян та організацій;
- збір і доставка благодійної допомоги нужденним;
- поширення інформації щодо благодійної діяльності фонду в ЗМІ та на серверах мережі Інтернет.

Приписами пункту 10.9 вказаного статуту передбачено, що директор благодійного фонду є посадовою особою фонду і здійснює загальне керівництво діяльністю фонду.

Пункт 10.11 статуту благодійного фонду визначає, що до компетенції директора благодійного фонду, у тому числі відноситься:

- координація роботи і керівництво діяльністю фонду;
- без довіреності діє від імені фонду, представляє його інтереси у всіх державних, комерційних і не комерційних організаціях, підписує документи фонду, видає довіреності;
- укладає договори і вчиняє інші юридичні дії від імені фонду.

З моменту створення благодійного фонду «Добро миру – волонтери Криму» його директором являється Петрусевич Валерія Валеріївна.

Таким чином, упродовж 2015 – 2024 років, вказаний благодійний фонд під керівництвом Петрусевич В.В. з метою підтримки держави-агресора здійснював статутну діяльність по збору грошових коштів, для допомоги дітям, страждаючим захворюваннями, для прийняття активної участі в громадському житті неповнолітніх, залишених без піклування батьків, слаботабезпечених громадян та інших категорій соціальнонезахищених осіб, закладів охорони здоров'я, соціально-реабілітаційних центрів, притулків та інтернатів на тимчасово окупованій території АР Крим та подавав щорічну звітність про проведені заходи відповідно до пунктів статуту, тобто діяв виключно у відповідності до законодавства Російської Федерації.

24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії з 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням незаконно вторглися на територію України через її державні кордони в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частини

території України, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Збройна агресія РФ продовжується по теперішній час та призводить до загибелі людей та інших тяжких наслідків.

У зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст.106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022, із 05 год. 30 хв. 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан.

У подальшому, Указами Президента України від 14.03.2022 №133/2022, від 18.04.2022 №259/2022, від 17.05.2022 №341/2022, від 12.08.2022 №573/2022, від 07.11.2022 №757/2022, від 06.02.2023 № 58/2023, від 01.05.2023 №254/2023, від 26.07.2023 №451/2023 та від 06.11.2023 №734/2023 у зв'язку з триваючою широкомасштабною збройною агресією російської федерації проти України, строк дії воєнного стану в Україні продовжувався. Дія воєнного стану в Україні триває до теперішнього часу.

Після 24.02.2022, а саме незаконного вторгнення на територію України ЗС РФ та фактичної окупації ряду областей України, у тому числі Херсонської, Миколаївської і Запорізької областей, Нестеренко (дів. - Петрусевич) Катерина Віталіївна, 19.12.1997 р.н., маючи тривалі товариські стосунки з Петрусевич В.В., яка є дружиною її рідного брата Петрусевича А.В., діючи в період збройного конфлікту, в умовах воєнного стану, усвідомлюючи характер своїх злочинних дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки таких дій та бажаючи їх настання, на початку повномасштабного вторгнення (точну дату досудовим розслідуванням не встановлено) виїхала до АР Крим, тим самим підтримала протиправну діяльність вказаних осіб.

В подальшому, Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В домовилася про об'єднання зусиль з Петрусевич В.В., а також іншими невстановленими під час досудового розслідування особами, про вчинення спільних дій, спрямованих на допомогу представникам та збройним формуванням держави-агресора з метою завдання шкоди Україні шляхом добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів представникам та збройним формуванням держави-агресора.

Діючи за попередньо узгодженим планом, Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В., Петрусевич В.В., а також інші невстановлені під час досудового розслідування особи, почали виконувати план спільних дій для виконання добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів представникам та збройним формуванням держави-агресора, а саме: використовувати власні соціальні сторінки у соціальних мережах з метою поширення інформації про власні банківські реквізити, банківські реквізити благодійного фонду, який очолює Петрусевич В.В на потреби представників та збройних формувань держави-агресора, а саме канали у месенджері «Telegram», зокрема: <https://t.me/petrusV82> - власником та адміністратором якого є

Петрусевич В.В.; <https://t.me/PetrusevichKate> - власником та адміністратором якого є Нестеренко К.В., облікові записи у соціальній мережі «Instagram»: https://www.instagram.com/valeriya_petrusevich - власником якої є Петрусевич В.В., <https://www.instagram.com/petrusevich.kate/> - власником якої є Нестеренко К.В., акаунти у соціальній мережі «Вконтакте», зокрема: https://vk.com/valeriya_petrusevich - власником якого є Петрусевич В.В., <https://m.vk.com/public222938202> - власником та адміністратором якого є Нестеренко К.В.

Так, Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В., за попередньою змовою з Петрусевич В.В., а також іншими невстановленими під час досудового розслідування особами розраховуючи на підтримку і стимулювання «військового волонтерства» державою-агресором, ініціювала та фактично розпочала активну добровільну діяльність щодо залучення грошових коштів та майна, які в подальшому будуть використані на потреби ЗС РФ для ведення агресивної війни в Україні.

Водночас, Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В., за попередньою змовою з Петрусевич В.В., а також іншими невстановленими під час досудового розслідування особами, спілкуючись з представниками ЗС РФ та інших незаконних збройних формувань, діючих на тимчасово окупованих територіях, враховуючи їхні наявні потреби, спільно із вище вказаними особами, визначали перелік необхідних речей та майна.

Реалізуючи спільний злочинний умисел, спрямований на допомогу державі-агресору, з метою збору та передачі представникам держави-агресора, її збройним формуванням матеріальних ресурсів упродовж періоду з жовтня 2023 року до лютого 2024 року, перебуваючи на тимчасово окупованій території АР Крим (точні дати та місце досудовим розслідуванням не встановлено) Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В., за попередньою змовою з Петрусевич В.В., а також іншими невстановленими під час досудового розслідування особами в мережі Інтернет, а саме в своїх особистих акаунтах у соціальних мережах: «Instagram», «Telegram», «Вконтакте» та акаунтах благодійного фонду «Добро миру – волонтери Криму» систематично розміщала фото-, відеоматеріали і посилання (дописи), що містили банківські реквізити особистих рахунків, банківські реквізити рахунків благодійного фонду, контактну інформацію, тощо, та закликала до збору та передачі коштів і майна для підтримки збройних формувань РФ й інших незаконних збройних формувань, створених на тимчасово окупованих територіях, які беруть активну участь у бойових діях проти ЗС України.

Зокрема, у період жовтня 2023 року – лютого 2024 року, перебуваючи на тимчасово окупованій території АР Крим та Херсонської області (точні дати та місце досудовим розслідуванням не встановлено) Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В., за попередньою змовою з Петрусевич В.В., а також іншими невстановленими під час досудового розслідування особами, добровільно збирала грошові кошти, які надходили від благодійників та добровольців, для

придбання: квадрокоптерів, продуктів харчування, гігієнічних засобів, наборів першої медичної допомоги.

Після отримання грошових коштів, у тому числі на банківські рахунки благодійного фонду, що відкриті в банківських установах на тимчасово окупованій території АР Крим Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В., за попередньою змовою з Петрусевич В.В., а також іншими невстановленими під час досудового розслідування особами, як фізична особа, використовуючи зібрані ними кошти з особистих рахунків та рахунків фонду, регулярно придбавала матеріальні цінності для їх передачі представникам держави-агресора, її збройним формуванням.

Після чого, Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В., за попередньою змовою з Петрусевич В.В., а також іншими невстановленими під час досудового розслідування особами упродовж жовтня 2023 року – лютого 2024 року, перебуваючи на тимчасово окупованій території АР Крим та Херсонської області (точні дати та місце досудовим розслідуванням не встановлено), діючи як фізична особа придбала та отримала як пожертви для передачі представникам та збройним формуванням держави-агресора матеріальні цінності, а саме: квадрокоптери, продукти харчування, гігієнічні засоби, набори першої медичної допомоги.

Таким чином, Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В., за попередньою змовою з Петрусевич В.В., а також іншими невстановленими під час досудового розслідування особами), здійснила добровільний збір матеріальних ресурсів для подальшої їх передачі на допомогу представникам держави-агресора, її збройним формуванням.

У подальшому, реалізуючи єдиний спільний умисел, спрямований на завдання шкоди Україні шляхом передачі матеріальних ресурсів представникам та збройним формуванням держави-агресора, упродовж з жовтня 2023 року до лютого 2024 року Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В., за попередньою змовою з Петрусевич В.В., а також іншими невстановленими під час досудового розслідування особами, діючи спільно та умисно, особисто виїжджала в зону бойових дій на тимчасово окуповані території АР Крим та Херсонської області і добровільно неодноразово передавали невстановленим під час слідства представникам збройних формувань держави-агресора та іншим незаконним збройним формуванням, які на той час брали активну участь у бойових діях проти ЗС України, у тому числі: 126 окремої гвардійської бригади берегової охорони ЗС РФ, «добровольчому батальйону Крим» матеріальні ресурси, а саме: квадрокоптери, продукти харчування, гігієнічні засоби, набори першої медичної допомоги.

При цьому обставини передачі матеріальних ресурсів активно висвітлювалися Нестеренко (дів. - Петрусевич) К.В. та її співучасниками у соціальних мережах з метою максимального поширення своєї діяльності та залучення значної кількості осіб для допомоги представникам та збройним формуванням держави-агресора.

Таким чином, Нестеренко (дів. - Петрусевич) Катерина Віталіївна обґрунтовано підозрюється у вчиненні за попередньою змовою групою осіб пособництва державі-агресору, тобто у вчиненні умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням держави-агресора, вчинених громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом добровільного збору, підготовки та передачі матеріальних ресурсів представникам держави-агресора, її збройним формуванням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ст. 111-2 КК України.

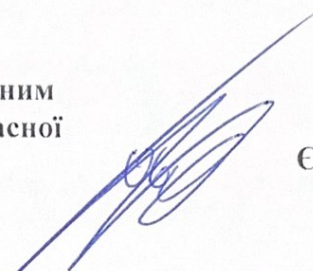
Слідчий слідчого відділу
УСБУ в Полтавській області
старший лейтенант юстиції

Єгор ОРЛОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Начальник відділу нагляду
за додержанням законів регіональним
органом безпеки Полтавської обласної
прокуратури

Євген ОВЧАРЕНКО

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені, а саме:

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок нестановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення.

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний: _____ / _____ /

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » лютого 2024 року

Захисник: Клишак О.О. / О.О. /

« 17 » год. « 20 » хвилин « 08 » лютого 2024 року

Слідчий слідчого відділу
УСБУ в Полтавській області
старший лейтенант юстиції

Є. Орлов

Єгор ОРЛОВ